

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 27. juni 2022
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Julie Heidi Sørensen
Sagsnr.: 2022-0030-7741
Dok.: 2479070

Besvarelse af spørgsmål nr. 1047 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1047 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 10. juni 2022. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Mattias Tesfaye

/

Thomas Jørn Rasmussen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1047 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren i forlængelse af REU alm. del - svar på spm. 893 – i stedet for at redegøre for, at anklagemyndigheden skal påse, at forfølgning af uskyldige ikke finder sted, når spørgsmålet ikke vedrører skyldsspørgsmålet, men spørgsmålet om frakendelse af indfødsret og udvisning – fremsende en ny besvarelse, hvor ministeren alene forholder sig til, om ministeren vil gå hele vejen og udtømme enhver mulighed for at anke frifindelse for frakendelse af dansk indfødsret og udvisning, når skyldsspørgsmålet er afgjort?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Rigsadvokaten, som jeg kan henholde mig til:

”Indledningsvis skal det bemærkes, at der i Justitsministeriets besvarelse af 25. maj 2022 af spørgsmål nr. 893 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg ved en fejl er henvist til straffelovens § 96, stk. 2. Der skulle rettelig have været henvist til retsplejelovens § 96, stk. 2, som bl.a. fastslår, at anklagemyndigheden ved behandlingen af en straffesag ikke blot skal påse, at straffskyldige drages til ansvar, men også at forfølgning af uskyldige ikke finder sted (det såkaldte objektivitetsprincip).

Som anført i besvarelsen vedrører spørgsmålet en ankesag, der for tiden verserer ved Østre Landsret, og som det fremgår af Justitsministeriets besvarelse af 5. april 2022 af spørgsmål nr. 662 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, skal landsretten – ud over den rejste tiltale for overtrædelse af straffelovens § 108, stk. 1 og 2, samt straffelovens § 114 b, nr. 2, og § 114 e – tage stilling til, om der er grundlag for at stadfæste udvisningen af to af de tiltalte samt frakende den tredje af de tiltalte det danske statsborgerskab og udvise vedkommende.

En udlænding kan ifølge udlændingelovens § 22, nr. 6, bl.a. udvises, når vedkommende idømmes ubetinget frihedsstraf for overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13, herunder bl.a. straffelovens §§ 108, 114 b og 114 e. Ifølge udlændingelovens § 26, stk. 2, skal en udlænding i sådanne tilfælde udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder navnlig artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention om retten til et privat- og familieliv.

Ifølge den tidligere gældende bestemmelse i § 8 B i lov om dansk indfødsret, som finder anvendelse i den konkrete sag, kan

en udlænding ved dom fratages sit danske statsborgerskab, hvis vedkommende dømmes for overtrædelse af en eller flere bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13, medmindre den pågældende derved bliver statsløs.

Som anført i Justitsministeriets besvarelse af 25. maj 2022 af spørgsmål nr. 893 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg følger det af retsplejelovens § 932, stk. 1, at landsrettens domme i straffesager kun kan ankes med Procesbevillingsnævnets tilladelse, og at en sådan tilladelse alene kan meddeles, hvis sagen er principiel eller særlige grunde i øvrigt taler derfor. Anke kan kun ske under henvisning til de grunde, der er nævnt i § 912, stk. 1, nr. 1-3 (sagsbehandlingsfejl, sanktionsudmåling og retsanvendelse).

Når en sag er afgjort af landsretten, vil anklagemyndigheden – under iagttagelse af objektivitetsprincippet – overveje, om sagen, herunder f.eks. afgørelsen om udvisning og frakendelse af statsborgerskab, rejser spørgsmål af principiel karakter eller om særlige grunde i øvrigt taler for, at anklagemyndigheden skal søge sagen indbragt for Højesteret som tredje instans.”